

Zachráňme naše de

Dnes už nie je tajomstvom, že deti, ktoré sa v tomto čase rodia, prichádzajú budovať Novú Zem. Veľa duchovných ľudí si už uvedomuje, že ich malé deti sú obrovskými učiteľmi, a keď majú spracované svoje ego, dokážu od svojich detí prijať múdrosť. Tak koho teda treba zachrániť? A od čoho, keď sú to vyspelejšie duše ako staršia generácia?

Samozrejme, ako vo všetkom, ani tu nie je možné všetky deti zaškatulkovať a hádzať do jedného vreca. Každá duša sa sem rodí s iným poslaním a nižšie opísané charakteristiky nemusia sedieť na každého. V článku budem rozlišovať vek detí, takže tie, ktoré sa rodia v tomto čase, budem nazývať batolátá a staršie deti – od 4 rokov do puberty – jednoducho deťmi. Lebo nie je jedno, v akom veku sú... niektoré z nich už treba doslova zachrániť.

Každodenné problémy

Tento článok vznikol aj na podnet otázky, ktorú som dostala od jednej mojej čitateľky: „Ako vnímate generáciu súčasných mladých ľudí? Ja pracujem so stredoškolskými a mnohí majú úzkostné poruchy, panické ataky, rôzne poruchy pozornosti...“ Pozorujem markantný nárast takýchto prípadov. A na druhý deň sa matka zaujímala o terapiu pre svoju 13-ročnú dcéru, o ktorej napísala: „Je veľmi introvertná, má strach z ľudí, málo energie, často jej býva na odpadnutie, doslova až nechut' k životu.“

Pasca pre rodičov

Naša slnečná sústava už prekročila prah fotónového pásu, v ktorom smerujeme hlbšie do Svetla, ktoré bude zasahovať aj našu planétu 2000 rokov. A keďže zmeny sa nedejú zo dňa na deň, aj z toho dôvodu sa už nejaký čas vtelujú silné a čisté duše, ktoré majú misiu budovať iný život – Novú Zem. Rodičia takýchto detí nielen cítia, ale aj vidia, že sú to iné deti. Ak sú rodičia na duchovnej ceste, s pokorou prijímajú svoje dieťa ako učiteľa. Čo je aj v poriadku, no rada by som upozornila na obrovskú pascu, ilúziu, do ktorej títo rodičia môžu

padnúť. Pasca je v tom, že uverím, že moje dieťa je múdrejšie ako ja a nechám mu voľnosť. Nedávam mu hranice, prijímam všetky jeho „ja chcem“ a pozemsky povedané, rozmaznávam ho. Velebím ho. Dávam ho na piedestál. Ilúzia je v tom, že zabudnem na prostredie, kam sa táto vznešená čistá duša vtelila. Všetci, čo sme sa narodili na túto planétu, prechádzame závojom zabudnutia. To je zákon. Aj deti s veľkou misiou Novej Zeme prešli týmto závojom a kým planéta neprejde celým procesom vzostupu, aj malé batolátá si musia odžiť fázu zabudnutia a prebudenia. A práve v tomto čase to môžu rodičia pokaziť.

Hranice majú význam

Pri veľmi maličkých deťoch tak, že im nedajú hranice a vo všetkom im vyjdú v ústrety. Svoj obdiv nemusia vyjadrovať, ich bábätko to energeticky načíta. A ako rastie, bude si robiť, čo chce. Neraz som videla spirituálnu matku, ktorá svojmu dieťaťu dala tablet a ešte sa chválila, ako rýchlo si osvojilo hru. Skôr sa naučí ovládať monitor mobilu či tabletu ako hovoriť či chodiť. Sú to pokrokoví rodičia v pasci zrýchleného času. Keď som to videla prvýkrát, na moju tichú poznámku, prečo jej už v tomto veku dáva tablet, bola odpoveď ako pri nespirituálnej matke: „Nestíham svoju prácu, tak zatiaľ sa zabaví a nemrncí mi tu“. Nechcem žiadneho rodiča ani súdiť, ani hodnotiť, no asi každý si vie odvodiť, čo nasleduje po nevinných detských hrách cez tablet. Dieťa

rastie, začne viac ovládať počítačový svet, a v puberte namiesto futbalu na ihrisku či čítaní knihy hrá bojové hry za kredity. Učí sa vraždiť a likvidovať nepriateľa a berie to ako zábavu. Čoraz viac sa vnára do virtuálneho sveta, nemá blízkych priateľov a začne byť arogantné, keď sa rodičia spamätajú. No vtedy je už často neskoro, závislosť bola vytvorená.

Nebezpečné závislosti

Píšem o tejto téme hlavne preto, aby sme videli jasne: všetky tieto počítačové hry sú nástrojom tmavého vojska. Zoslabujú dušu a priam likvidujú jej misiu tým, že ju držia v závislosti (internet, alkohol, peniaze, drogy, cukor, modifikované jedlo – to sú všetko závislosti, nástroje na manipuláciu).

Tieňová vláda útočí na naše deti aj podprahovo. Najnovšie mi vyrazila dych jedna reklama na nealkoholický nápoj. V krátkom filme ukazujú mladých, ako hrajú hry na mobile, ako zabíjajú a bojujú medzi sebou a v tom reklamný text o riešení na adrenalin z hry: daj si nás energetický nápoj a vyhraš... Nejako takto. Čiže podprahovo podporujú mládež v tom, aby pili cukrovú vodu, ktorá okrem toho, že je nezdravá, vytvára ďalšiu závislosť a tiež v hrách vo virtuálnom svete, ktoré sú také úžasné. A vy sa ani nazdáte a vaše deti sú v pasci. A mohli sa sem narodiť s úžasnou misiou, mohli mať krásne svetlo pred narodením, no v 3D svete je prítomné ego, ktoré ak ovládnu

„Pasca je v tom, že uverím, že moje dieťa je múdrejšie ako ja a nechám mu voľnosť.“

Zbavenie sa závislosti

Keď bol už syn väčší (mal asi 16 – 17 rokov), vyviedol niečo veľmi nevhodné a potrebovala som ho radikálne potrestať, aby si to naozaj zapamätal. Povedala som mu, že 5 mesiacov si bude sám prať, variť, žehliť a denne bude mať prístup na internet len na hodinu, kým si spraví úlohy. Z tohto mal reálny trest len odňatie internetu, keďže prala práčka, žehliť som ho naučila už predtým (v rámci iného trestu za nevhodné správanie) a aj tak toho nebolo veľa a variť miloval. No bez internetu bol stratený. Žiadne čítanie s priateľmi, žiadne hry a ja som nepovolila, držala som sa svojho sľubu. Keď za mnou po troch mesiacoch prišiel, či môžeme jeho trest prehodnotiť, vrátila som mu prístup k internetu za podmienky, že si môže zahrať bojové hry maximálne hodinku, a nie viac. Súhlasil a dnes môžem vyhlásiť, že sa jeho závislosť neprehĺbila, ale postupne utlmila. Dnes sa k tej hre vracia na chvíľku len možno raz za polrok (nestíha pri štúdiu na VŠ).

tieňové sily, človek sa postupne odpojí od čistého kanála duše a zoslabne mu intuícia, čiže už nebude cítiť volanie svojho vyššieho Ja či sprievodných anjelov. Nečakajte, že budem radiť, čo robiť. Nie som ani psychologička, ani inak odborne školená na riešenie závislostí. Som len matka, ktorá síce už má dospelého syna, no bojovými hrami a zabíjaním som si musela tiež prejsť v čase puberty. Chcela som o tom len napísať z trochu iného uhla pohľadu, aby rodičia vnímali nebezpečenstvo virtuálneho sveta. A to už naozaj nejdem ďalej, aké iné nástrahy tam čakajú na deti, ktoré sú bez kontroly.

Možno sa to niektorým duchovným a citlivým dušiam nebude páčiť, ale musím vám napísať: áno, prebieha boj medzi tmou a svetlom. Aj keď niekto neuznáva slovo boj, lebo je až v takej spirituálnej ilúzii, že nechce vidieť realitu, tá vojna je tu tak či tak. Je lepšie o nepriateľovi vedieť a pripraviť sa na to najhoršie (no očakávať to najlepšie), ako mať hlavu odvrátenú a potom prežiť šok – často už neskoro.

Láskyplné vedenie až do dospelosti

Keď sme pred narodením súhlasili, že budeme pozemskými rodičmi duše, ktorá sa do našej rodiny vtelí, zároveň sme prijali aj zodpovednosť za to, že ho budeme láskyplne viesť, ochraňovať a mentorovať do obdobia svojej duchovnej dospelosti (čo je približne 21 rokov, keď sa éterická pupočná šnúra odstrihne a dieťa sa stáva samostatnou bytosťou absolútne zodpovednou za svoje činy). To však znamená, že občas musíme dieťaťu zúžiť mantinely a prísnosťou a autoritou rodiča povedať „nie“, keď je to potrebné pre jeho zdravý vývoj. Zachráňme naše deti znamená, že aj keď je dieťaťko evidentne duša novej doby, stále žijeme v 3D, kde naň číhajú rôzne pasce. My, rodičia sme zodpovední za to, po akých chodníčkoch bude kráčať a kam bude smerovať, kým nedospeje. Dávajme čo najviac lásky našim deťom, ale nezabúdajme na koridory.

Dôležitosť roly rodičov

Rodičia môžu svoje dieťa vychovávať akokoľvek spirituálne dokonale, nadiť čas, keď batola vyrastie a dieťa sa dostane do kolotoča systému. A systém školstva, pracovného zaradenia, financovania či podobných zastaraných oblastí matrixu nepripraveného človeka môže poriadne vyškovať, až zlomiť. Síce dnes už existujú domoškoly, rôzne vzdelávacie inštitúcie, ktoré dávajú väčšiu slobodu dieťaťu, záchrana vidím v tom, aby bolo pripravené aj na systém, do ktorého sa raz určite dostane. Lebo aj keby už dospelý mladý človek začal hneď po škole podnikáť, lebo nechce byť závislý od systému zamestnanec-zamestnávateľ, systém ho dobehne pri daniach a iných nariadeniach (zdravotníctvo a podobne). Je množstvo pascí, kde môže čistá duša s veľkou misiou spadnúť alebo zablúdiť. A preto je rola rodiča nesmierne dôležitá.

Stratili sme kontakt

K otázke čitateľky by som len napísala toľko, že je to ďalší aspekt, ako tmavé sily pôsobia. Počas pandémie nás nútili zatvoriť sa, nestretávať sa a podobné nariadenia. A na deti to pôsobilo oveľa silnejšie, než ako si to my, dospelí, vieme predstaviť. V tom čase sa prehĺbila väzba na počítač a celý virtuálny svet, pretože aj keby chceli ísť deti von si zašportovať, nemohli. Podprahovo, ale o to silnejšie pôsobil úplne deštruktívne aj fakt, že sa tváre museli zakrývať rúškami, čím sme stratili kontakt s ľuďmi na mimickej úrovni. Reč tela a mimika tváre silno komunikujú na nevedomej úrovni, a keď nám zobrali aj možnosť dotýkať sa, katastrofa bola na svete. Akákoľvek emócia, ak je živená viac ako 3 mesiace, zapíše sa to do kolektívneho vedomia a ani nevieme, prečo sme plní strachu, úzkosti a paniky. Naše deti sú oveľa senzibilnejšie

a tak nečudo, že úzkostné poruchy, panické ataky, rôzne poruchy pozornosti sa týkajú celej generácie.

Pripraviť deti na realitu

Celý článok mohol vyznieť dosť depresívne, ale možno som to naozaj takto chcela. Vidím okolo seba veľa prebudенých ľudí v rôznych vekových kategóriách a to je dôvod na oslavu. Moje srdce sa raduje. No vidím aj veľa síce prebudенých ľudí, ale padajúcich do novej ilúzie. Ja už roky hovorím: duchovný človek nie je naivný, ale vedomý. Chcela som len potriasť tými rodičmi, ktorí sa prebudili a ešte žijú v naivite čistej lásky a že všetko je krásne a dúhové. Áno, súhlasím s tým, lebo ja taký život žijem, lebo si svoju realitu tvorím. No rovnako stojím pevne na zemi, a uvedomujem si 3D realitu, kde musím existovať.

A na toto naše deti musíme pripraviť. Nie strachom, ale s vysvetlením faktu a aká je z toho cesta. Sú veci, ktoré musíme prijať, lebo to nevieme obísť bez klamstva či iných podvodov, ale veľa vecí môžeme ovplyvniť. Ak je na to dieťa pripravované pribežne, s láskou a porozumením, tak ho frustrácia a sklamanie neskôr nehodia do pazúrov tmavých síl.

„Občas musíme dieťaťu zúžiť mantinely a prísnosťou a autoritou rodiča povedať ‚nie‘, keď je to potrebné pre jeho zdravý vývoj.“

Monika Jakubecrová

Keď som mala štyridsať rokov, prišli do môjho života anjeli a zmenilo sa okolo mňa všetko. Ľudia, práca aj vnútorné nastavenie. Po desiatich rokoch života s anjeli sa moje vnímanie rozšírilo na multidimenzionálne a začala som život vnímať nielen planetárne, ale aj galakticky. Mojim poslaním je odovzdávať informácie, ktoré skrze mňa pretečú, a tak píšem knihy, prihovám sa cez videá a odovzdávam svoje skúsenosti na individuálnych či skupinových stretnutiach. Z piatich mojich kníh sú tri anjelské, no s multidimenzionalitou sa stretnete v románoch: Kozmická Lásk a Galaktické vedomie. Viac o mne nájdete na stránke www.kozmicka.sk.

